

Revista
Escena
Desembre 1994.

TONI SUBIRANA

Toni Subirana canta Josep Maria de Sagarra

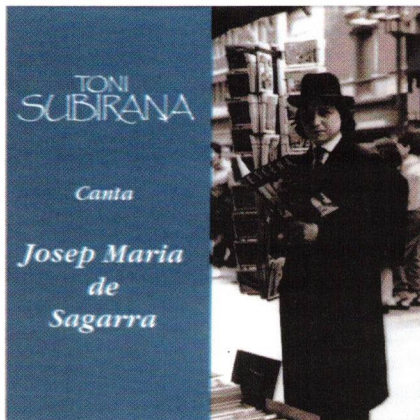
URANTIA RECORDS

No podem negar la doble sorpresa que vam sentir en tenir a les mans el tercer treball discogràfic del barceloní Toni Subirana. D'una banda, sorpresa festejada per l'aparició d'un disc completament dedicat a versionar acuradament 14 poemes en representació de gairebé tots els llibres lírics de Sagarra, i d'altra banda, sorpresa en la foto de portada, on podem veure el cantant i compositor amb el número d'ESCENA que va dedicar la portada al poeta. Un detall que s'agraeix.

Com també s'agraeix l'audició de les cançons que, sota la producció del mestre Manel Camp, acompanyant també al piano, és un passeig per la sensibilitat. Fins i tot podríem aventurar a dir que ens trobem davant una allau de musicalitat, entre les notes d'en Subirana i el vers sempre harmoniós d'en Sagarra. Una combinació

perfecta que, de vegades, sembla descriure el compàs cadenciós de les ones, com a "Fem un viatge sense cap raó...", i d'altres vegades, sense complexos, es deixen endur per l'havenera més elegant a "Des del llagut es veu el poble franc..."

És un disc que farà les delícies dels sagarrians més acèrrims, quan

per exemple descobreixin com de bonica pot resultar cantada aquella Cançó d'Abril que fa: "boires, boires, boires llises, ànima plena d'abrulls; boires, boires, boires grises, dins el cor i sobre els ulls". Una peça rodona amb una interpretació correctíssima, salvant sense cap dificultat la repetició tres vegades d'una mateixa paraula, cosa que demostra l'ampli coneixement que Toni Subirana té de la poesia que manega entre les mans i els compassos.

Però també cal dir que no cal ser fan irreductible de Sagarra perquè el disc t'atrapi a la primera, cosa que fa la versió de la "Cançó de passar cantant", sens dubte la millor peça del disc. Resumint: La celebració del Centenari de Sagarra, no podia tenir millor record.

GEMA 4

Grandes Boleros A Capella

MAGIC MUSIC

Èxit total de públic en els concerts fets a BCN i a Vic, dins el Mercat de Música Viva, d'aquest quartet cubà nascut l'any 1991, i que en tres de les seves components, ve avalat per haver pertangut al Cor Nacional de Cuba, amb tot el que això pressuposa d'exigència i nivell acadèmic.

La veritat és que Estela Guzmán, Odette Telleria, Michelle Alderete i

Laura Flores tenen unes veus treballadíssimes, plenes de matisos, sense arribar a aquella maduresa de domini natural que les coronaria reines de l'Olimp musical, però que tenen prou traça per jugar-hi i aconseguir els efectes desitjats.

Allò que més sorprèn d'aquest disc és l'especial harmonització d'uns temes clàssics que elles mateixes han seleccionat, després d'un rigorós treball d'investigació. "Piel Canela", "Duele", "Evocación", "Piensa en mí" i d'altres boleros potser no tan coneguts, sonen estranyament diferents amb les veus de les Gema 4. Potser molt més a prop de l'esperit inicial que l'autor li volia donar, però que poden destarotar l'amant d'unes cançons de tota la vida. A més cal tenir en compte l'harmonització interessada, ja que estan despullades, les cançons evidentment, de qualsevol acompanyament instrumental. Tot i això, el disc inclou un Poutpourri format per "Solamente una vez", "Perfidia" i "Sabor a mí", cantats a una veu i fent orquestració les tres restants, que els acosta més al que estem acostumats a sentir.

Esmentar encara un "Bésame mucho" especialment sensual i ben aconseguit, i dos clàssics del son cubà "El que siembra su maíz" i "La mujer

de Antonio" que a més de refrescar el treball, demostra que les Gema 4 no han fet res més que començar.

JOSHUA KADISON

Painted Desert Serenade

EMI

Mai uns temes tan americans, si de debò el que voleu és sentir cançons que us emocionin profunda-